

и др. Тукъ има два водопровода, ала при все това, голѣма частъ отъ населението пие вода отъ рѣкитѣ. Вжтрѣшността на града, макаръ и твърдѣ оригинална, сега е твърдѣ лоша: криви, тъмни, кални улици и срутени здания. Блѣсъкътъ на старата османска столица е вече изчезналъ. Само европейскиятъ кварталъ е малко по-добъръ.

Въ гр. Одринъ нѣма рѣзко разграничение на народноститѣ. Тѣй, въ жгѣла между Марица и Тунджа живѣятъ християни и евреи. Този жгѣлъ е извѣстенъ съ името „Кале“. Около Султанъ Селимъ джамия живѣятъ турци, а къмъ края на града е християнската махла, населена съ българи и гърци. Този кварталъ е извѣстенъ съ името „Каикъ“. Подолу отъ моста, около Тунджа е квартала „Каршихане“, който е населенъ съ българи и гърци. Дѣсната страна около р. Тунджа е населена размѣсено съ турци, българи и гърци.

Намиращъ се въ срѣдата на тракийската равнина, между Цариградъ и Балкана и между двѣ морета, а така сжщо при стичането на тритѣ важни тракийски рѣки: Тунджа, Арда и Марица, Одринъ още въ старо врѣме е ималъ важно търговско значение. Сега това значение е почти изгубено. При граничната линия Мидия—Еносъ, която ние имахме по Лондонския протоколъ, Одринъ щѣше да има по-голѣмо значение, ако, като центъръ на Тракия се урегулираше коритото на Марица, улеснеше се връзката му съ България и се усилише съобщението му съ Деде-Агачъ.

Поради важното си географическо положение, като срѣдище въ Тракия и като изходенъ пжтъ на съобщенията по тритѣ рѣки, около Одринъ още отъ най-старо врѣме сж се развивали редъ исто-